

**Toto zaznělo na půdě Evropského Parlamentu
z úst rakouského europoslance Ewalda STADLERA:**

Paní předsedající!

Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože představuje užitečný nástroj, jak odrážet permanentní pokusy Čechů přicházet se zvláštními pravidly. Čechům se, bohužel, podařilo vstoupit do Evropské unie se zločineckými Benešovými dekrety. Nyní se permanentně snaží vyhlášovat, že také další pravidla mezinárodního práva, ba i práv lidských, nelze na českém území aplikovat, čímž se chtějí vyhnout všemu, co se týká lidí vyhnaných z vlasti.

Musíme připomenout, že se tam v Česku po ukončení světové války jednalo skutečně o genocidu – s několika miliony odsunutých a čtvrt milionem zavražděných lidí. To nelze akceptovat! V Evropské unii dnes nemůže být národ, který se nehlásí ke své historické vině. Vyzýváme českou vládu a český parlament, aby konečně uznaly svou historickou zodpovědnost za vysídlence, a to prosím na pozadí skutečnosti, že tato národnostní skupina po 800 let přispívala k blahobytu dané země.

Text projevu nezařazeného rakouského poslance Ewalda Stadlera v originále:

Frau Präsidentin!

Ich habe für diesen Bericht gestimmt, weil er ein brauchbares Instrument darstellt, die Versuche der Tschechen abzuwehren, sich permanent Sonderregeln herauszuholen. Die Tschechen haben es leider geschafft, mit den verbrecherischen Beneš-Dekreten in die Europäische Union zu kommen. Nun versuchen sie permanent, auch noch weitere Regeln des internationalen Völkerrechts, aber natürlich auch der Menschenrechte für das tschechische Gebiet für nicht anwendbar zu erklären, um alles abzuwenden, was die Heimatvertriebenen betrifft.

Wir müssen in Erinnerung rufen, dass das ein echter Völkermord war, der da nach dem Ende des Zweiten Weltkriegs in Tschechien stattgefunden hat – mit mehreren Millionen Vertriebenen und einer Viertelmillion ermordeten Menschen. Das kann nicht akzeptiert werden! In der Europäischen Union kann es heute keine Nation geben, die zu ihrer historischen Schuld nicht steht. Die tschechische Regierung und das tschechische Parlament sind aufgefordert, sich endlich zu ihrer historischen Verantwortung hinsichtlich der Heimatvertriebenen zu bekennen, und das bitte vor dem Hintergrund der Tatsache, dass diese Volksgruppe 800 Jahre lang zum Wohlstand dieses Landes beigetragen hat.

Veteráni se bouří

„Za prvé - zabitých Němců u nás po květnu 1945 nebyly ani miliony, ani statisíce, ani desetisíce, dokonce ani ne tisíce, nýbrž jen stovky - a ještě s velkou rezervou,“ argumentuje nesmyslné tvrzení rakouského politika Jiří Jaroš, předseda boskovické okresní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) a člen Historicko-dokumentační komise ÚV ČSBS. Ten na vyvrácení neonacistických lží rakouského europolance Stadlera ihned sepsal „Desatero odbojářů k superlži rakouského europolance Ewalda Stadlera“.

A Jaroš pokračuje: „Za druhé - řada tzv. masakrů nevinných Němců a tzv. hromadných hrobů nevinných Němců jsou výmysly a fabuláty tzv. politologů, redaktorů a komediantů novorežimu, jmenovitě Doležala, Herze, režiséra filmů placených sudetskými Němci Vondráčka, a pány Palatou, Mandlerem a dalšími. Dobronín, Postoloprty, Přerov, Ústí [nad Labem a Pohorelice](#) nesnesou srovnání s pochody smrti v dubnu a květnu 1945 a s masakry Čechů v Letovicích, Brně-Medlánkách, Velkém Meziříčí, Třešti, Vícově-Suchém, Životicích a na mnoha dalších místech. Navíc Dobronín, Nový Bor a Postoloprty jsou z 99 procent vymyšleny sudetskými politiky a jejich hlásateli,“ říká rozrušený Jaroš.

„Za třetí, odsunu Němců předcházelo vyhnání Čechů z pohraničí v letech 1938-1939 a vyhnání Čechů z vnitrozemí v letech 1940-1944. Z pohraničí bylo vyhnáno celkem 276 000 Čechů ve dvou hlavních vlnách, z vnitrozemí v několika etapách až 100 000 Čechů. Ztráty na životech přitom dodnes nebyly vyčísleny, i když jsou známy řady případů.

Za čtvrté, vyhnání Čechů z pohraničí bylo provázeno takovou německou brutalitou, že vyděsilo i chladné Angličany! Londýnský starosta Twofold kvůli tomu přijel do Prahy s humanitární pomocí a byl šokován pohledem na zbědované české uprchlíky.

Německé vraždění předcházelo roku 1945 a byla to genocida

Jako pátý důvod Jaroš uvádí, že výsledkem německé brutality v protektorátě byla řada zcela zničených, vysídlených, vypálených a zbořených obcí. „Byla provedena genocida v Lidicích, Ležákách, Javoříčku, Lejčkově, Velkém Meziříčí, Životicích, Letovicích a na mnoha jiných místech. Zcela jasně to dokumentuje Iniciativa vypálených obcí, která zahrnuje Dubovku u Neveklova, Baldovec, Hrabyni, Javoříčko, Kránsensko, Lipovec, Maršovice, Ploštinu, Prlov, Lidice, Ležáky, Lejčkov, Senetářov, Velký Polom, Suchý - Vícov, Zderadice a Životice,“ vypočítává místa německých válečných zločinů Jaroš, jako když bičem mrská.

„Za šesté, 2 120 000 sudetských a československých Němců fanaticky požadovalo připojení k říši. Jen 26 000 Němců se postavilo proti připojení a mnozí za to byli zavíráni a trestáni. 98 procent sudetských a českých Němců hlasovalo pro Německý Reich, tedy zdaleka ne 10 procent, jak jim to přičetl ve své velkorysosti a mravní převaze pan prezident Zeman!“ skládá fakta Jaroš. Podle něj se na přímou obranu Československa v roce 1938 postavil jen necelý tisíc Němců, vesměs komunistů a sociálních demokratů v rámci mikulovské Republikanische Wehr. Po říjnu 1938 byla řada z nich spolu s českými policisty a finančníky na náměstí v Mikulově zajata a zlynčována.

Norimberský soud uznal vinu tzv. sudetských Němců

„Za sedmé, celý jeden milion stošedesát dva tisíce sudetských a československých Němců obdrželo záslužnou Sudetskou medaili Za osvobození Sudet, a to výnosem vůdce z 18. října 1938 a 1. května 1939. Hitler v něm pravil, že tato medaile je udělována těm osobám, které se v Sudetech nebo na říšském území zasazovali a připravovali návrat území do Říše.

Za osmé, Henlein v roce 1941 veřejně ve Vídni v projevu pro tisk uvedl, že se sudetští Němci museli v Československu přetvařovat, aby splnili svůj úkol - rozvrátit náš stát. Toto přiznání k rozvrácení ČSR,

a to je za deváté, se stalo důkazem před Norimberským tribunálem pro německé válečné zločince," pokračuje Jaroš.

„A nakonec za desáté: Československo právně zastoupené generálem Ečerem u Norimberského soudu podalo kolektivní žalobu na sudetské Němce. A tento soud ji přijal. Navíc tento soud konstatoval kolektivní vinu i individuální viny sudetských a čs. Němců na zničení demokratického československého státu," snáší poslední, největší eso proti neonacistickým argumentům rakouského europoslance Stadlera expert Jaroš.

Psali jsme:

Veterán bojů v Africe posílá rakouské politiky do školy

Zcela v podobném duchu jako historik Jaroš mluví i plukovník Pavel Vranský, jeden z posledních žijících Čechoslováků, kteří bojovali proti Němcům ve 2. světové válce v rámci naší zahraniční armády. Před skoro 70 lety bojoval proti Němcům a Italům jako slavná „Tobrucká krysa“, později bojově létal v rámci našich perutí ve Velké Británii. „Nepouštím se do hodnocení oprávněnosti či neoprávněnosti výjimky k Lisabonské smlouvě, kterou učinil tehdejší prezident ČR pan Václav Klaus. Vyjadřuji se pouze k nehorázným výrokům pana Stadlera, kterého neznám, nikdy jsem ho neviděl a jen by mě zajímalo jeho stáří a erudice v historické vědě. Domnívám se, že Evropská unie a její zákonná ustanovení jsou platná a pokud tomu tak je, je Česká republika členem EU. A to se všemi platnými právy od okamžiku jejího přijetí, takže nelze ani ji, ani jejího představitele, například prezidenta, omezovat v jeho právu připomínkovat zákon a dokumenty, z nichž plynou pro náš stát určité povinnosti," tvrdí veterán Vranský.

„Nevím proč pánové Stadler a Posselt a jim podobní otvírají historické otázky, které se staly před téměř 70 lety, aniž by přitom zkoumali, co jim předcházelo. Tím nás nutí, abychom jim připomínali období nacistické hrůzovlády Hitlera a jeho následů, jak v samotné takzvané velkoněmecké říši, tak ve všech evropských okupovaných zemích," nechápe zatvrzelost a nenávisť tzv. sudetských Němců pouštní válečník. „Už nás nebaví jim stále opakovat otázku, kdo rozpoutal 2. světovou válku, kdo páchal zločiny na území naší země a na Slovensku. Že válka na našem území neskončila 8. května 1945, ale mnohem později, když zbytky různých skupin Wehrmachtu a Wehrwolfů vraždily a mučily naše občany, nebo vyhnání Čechů a Židů z pohraničního území po Mnichovském diktátu. A co transporty smrti s tisíci mrtvých ponechaných v příkopech nebo zahrabaných u cesty? Mohl bych pokračovat, avšak je to zbytečné," je znechucen jednáním EU vůči České republice Vranský.

Redakce Parlamentníchlistů.cz pochopitelně oslovila české ministerstvo zahraničních věcí, zda, co by garant českých práv, v zahraničí vznesl proti tomuto skandálu a lživé neonacistické provokaci oficiální protest. I přes opětovné urgency se ale čtenáři Parlamentníchlistů.cz odpovědi ministra Schwarzenberga nedočkají. Veterány to ovšem - vzhledem k přízni, kterou on a jeho přítel, neúspěšný exsenátor a ministr obrany Alexandr Vondra, tzv. sudetským Němcům dlouhodobě věnují - nijak nepřekvapilo. „Ti pánové, Posseltové, Stadlerové, Orbánové a další, nemají vůbec žádné, natož morální, právo se vyjadřovat k našim dějinám. A vůbec už nemají právo vymýšlet si a lhát o počtech údajně zavražděných Němců! Divím se, že europarlament složený z většiny zemí antifašistické koalice vůbec připouští takové diskuze, aniž si povolal odborníky," nechápe protičeské jednání demokratické instituce vůči Čechům a České republice expert na historii 2. světové války Jiří Jaroš.

„Ale vím, co je povinností našeho ministerstva zahraničí. Okamžitá protestní nota na europarlament s upozorněním, že dějiny Československa se nesmí zamořovat naprostými lžemi!